

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΦΩΤΩΝ (Μαρκ. 1, 1-8)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Άγιο Νικόλαο Πρέβεζας, στις 3/1/1993)

Για μια καρφίτσα...

Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο ότι λίγο πριν από την δημόσια δράση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος εκήρυττε στην περιοχή του Ιορδάνου την μετάνοια. Και έλεγε στον κόσμο: «Μετανοείτε ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών». Πολλοί άνθρωποι ακούγοντας το κήρυγμά του, μετανοούσαν για τις αμαρτίες τους και τις εξομολογούντο. Δηλαδή τις έλεγαν δημόσια στον Ιωάννη, ενώπιον των άλλων ανθρώπων που τύχαινε να είναι εκεί, για να λάβουν την άφεση.

Η επικοινωνία μας με τον Θεό προϋποθέτει πρώτα απ' όλα την απόφασή μας να συμμορφωνόμαστε με το άγιο θέλημά Του. Εάν κανείς δεν έχει πάρει την απόφαση να συμμορφώνεται σε κάθε στιγμή της ζωής του με το θέλημα του Θεού, να είναι ευάρεστος ενώπιόν Του, δεν έχει κάνει ούτε το παραμικρό βήμα προς το μέρος του Θεού. Η αρχή της πορείας προς τον Θεό είναι η επιθυμία να είμαστε σύμφωνοι με το θέλημά Του. Και άμα κάνοντας αυτοέλεγχο διαπιστώνουμε ότι δεν είμαστε, να διορθώσουμε τον εαυτό μας για να γίνουμε. Διαφορετικά στο μηδέν είμαστε πνευματικά και στο μηδέν θα μείνουμε.

Τι σημαίνει όμως, μετάνοια; Εμείς, μερικές φορές, δίνουμε μια παράξενη σημασία στη λέξη «μετάνοια» ενώ η έννοιά της είναι απλή. Θα διηγηθούμε μια ιστορία που ακούστηκε σε ένα δικαστήριο.

Είχαν πάει εκεί δύο σύζυγοι γιατί είχαν τσακωθεί. Είχαν μαλώσει τόσο, ώστε ήθελαν να χωρίσουν. Είπε ο καθένας τους κατηγορίες για τον άλλο, τόνισαν τα σφάλματα του άλλου και έκαναν πολλά παράπονα σε βάρος του.

Ρώτησε ο δικαστής τον σύζυγο:

-Τι ακριβώς συνέβη και θέλετε να χωρίσετε; Ποιά είναι η βασική αιτία;

Λέει εκείνος:

-Μια καρφίτσα που κυλάει στο πάτωμα, πέντε πιάτα και ένα τηγάνι.

Τι φταίει; Μια καρφίτσα, πέντε πιάτα και ένα τηγάνι.

Ερώτημα: Μα σοβαρολογείτε άνθρωποι, ότι ένα καρφίτσάκι που κυλάει στο πάτωμα και προσπαθείς να το πιάσεις και δεν το καταφέρνεις αμέσως, πέντε πιάτα και ένα τηγάνι, είναι δυνατόν να κάνουν ένα ανδρόγυνο να χωρίσει;

Ναι, το παράξενο ήταν που η φασαρία ξεκίνησε από το καρφίτσάκι.

Ο ένας προσπαθούσε να το πιάσει με τα νύχια του και δεν μπορούσε. Και ο άλλος τον κορόιδευε και τον ειρωνευόταν, ότι είναι τάχα αχαίρευτος! Μετά ξεκίνησε ο καυγάς. Από τον καυγά προχώρησαν στα πιάτα και άρχισαν να τα πετάνε ο ένας στο κεφάλι του άλλου εξ αιτίας της καρφίτσας. Στο τέλος πήρε μέρος στην μάχη και το τηγάνι.

Ένα καρφίτσάκι, πέντε πιάτα και το τηγάνι ήταν αρκετά να διαλύσουν μια οικογένεια. Γιατί; Γιατί η ζωή και των δύο συζύγων, η σχέση τους, η επικοινωνία τους, ήταν θεμελιωμένη πάνω σε ένα πνεύμα εγωιστικό. Ο καθένας έψαχνε να βρει την ευκαιρία να δείξει την υπεροχή του στον άλλον. Να τον μειώσει, να του φερθεί με καταφρόνηση, γιατί έτσι «χόρταινε».

Τι διαστροφή της καταστάσεως! Τι φοβερό! Ενώ ο γάμος είναι ένα εξαίρετο πράγμα, όπως λένουν οι άγιοι πατέρες, ένας θαυμάσιος θεσμός του Θεού εις βοήθειαν και διαδοχήν του γένους των ανθρώπων.

Τι θα πει «εις βοήθειαν;». Μεταξύ τους οι δύο άνθρωποι να έχουν μια συνεχή αλληλοβοήθεια. Πράγμα που σημαίνει:

Έχουν δουλειά; Ο ένας να βοηθεί τον άλλον.

Έχουν πίκρα και λύπη; Ο ένας να παρηγορεί τον άλλον.

Είναι κάποιος άρρωστος; Ο άλλος να τον εξυπηρετεί.

Έχουν χαρά; Ο ένας να αυξάνει την χαρά του άλλου, συμμετέχοντας και φροντίζοντας να την κάνει περισσότερη.

Τι κρίμα να μην γίνεται έτσι! Αλλά ο ένας να κοιτάζει να υποτιμήσει, να περιφρονήσει, να εμπαίξει τον άλλον, να εκμεταλλευτεί το λάθος του.

Ποιό είναι το μεγαλύτερο λάθος στην περίπτωση που είπαμε;

Εκείνου, που του έπεσε το καρφίτσάκι και δεν μπορούσε να το πιάσει, ή εκείνου που τον ενέπαιζε με αποτέλεσμα να αρχίσει έτσι το μεγάλο κακό;

Αυτό σημαίνει μετάνοια

Λέει ένας σοφός: Βλέπεις μια κατάσταση ότι είναι κακή. Το καταλαβαίνεις. Μη μείνεις μόνο στη διαπίστωση. Πρέπει να κάνεις ένα βήμα για διόρθωση. Το πρώτο βήμα για την επανόρθωση είναι να ομολογήσεις το λάθος σου. Όσο πιο ξεκάθαρα ομολογήσεις το λάθος σου, τόσο πιο πολύ το κακό που προηγήθηκε ελαφραίνει.

Εάν κάποιος από τους δύο συζύγους έλεγε: «Λάθος μου ήταν το ότι σε κορόιδεψα που δεν εύρισκες την καρφίτσα», δεν θα διορθωνόταν το κακό;

Εάν μετά το πρώτο πιάτο που πετάχτηκε, έσκυβε αυτός που το έκανε και έλεγε: «Συγχώρεσέ με. Και για την συμπεριφορά μου αυτή έλα και κοπάνα μου και εσύ ένα δεύτερο πιάτο στο κεφάλι», δεν θα διορθωνόταν το κακό; Θα διορθωνόταν επί τόπου. Η ομολογία του λάθους είναι η αρχή της διορθώσεως. Γι' αυτό ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος απαιτούσε από τους ανθρώπους να μετανοούν για τις αμαρτίες τους και να τις εξομολογούνται. Να το λένε ότι «έκανα λάθος». Αυτό σημαίνει μετάνοια και διόρθωση.

Κάποια φορά γινόταν στην Αμερική ένα μεγάλο συνέδριο τραπεζιτών, ανθρώπων που δεν ξέρανε πόσο χρήμα είχαν. Και εκεί που αγόρευε ένας πρόεδρος των τραπεζιτών, ξαφνικά ακούγεται μια φωνή από το ακροατήριο: «είσαι ανόητος». Έτριψε τα αυτιά του να βεβαιωθεί. Άκουσε σωστά; «Εγώ ανόητος;» σκέφτηκε. Άνθρωπος που δεν ήξερε πόσα χρήματα είχε μαζέψει στην ζωή του; Και μάλιστα με την νοοτροπία των Αμερικάνων που μετράνε την αξία του ανθρώπου με το δολάριο; «Εγώ ανόητος;». Ωστόσο δεν έδωσε απάντηση και συνέχισε την ομιλία του.

Περνάνε λίγα λεπτά και ακούγεται για μια ακόμη φορά, ενώ μιλούσε, «είσαι ανόητος!». Τότε σκέφτηκε: «άμα το επαναλάβει θα του δώσω την πρέπουσα απάντηση». Και ενώ έφτανε στο τέλος της ομιλίας του, ακούγεται για μια τρίτη φορά:

-Είσαι ανόητος με αυτά που λες!

Απαντάει λοιπόν και αυτός:

-Αν εγώ είμαι ανόητος, εσύ είσαι μεθυσμένος.

Του φωνάζει από κάτω εκείνος που του μιλούσε:

-Εγώ είμαι μεθυσμένος, αλλά αύριο θα έχω ξεμεθύσει. Εσύ όμως δεν θα πάψεις και αύριο να είσαι ανόητος.

Τι θέλει να πει αυτή η ιστορία; Όταν ένας άνθρωπος μεθύσει από κάποιο κακό, το οποιοδήποτε κακό, είτε εγωισμό, είτε πάθος, είτε κακία, είτε πλεονεξία, είτε οποιαδήποτε αμαρτία, πρέπει να φροντίσει να ξεμεθύσει. Και όταν ξεμεθύσει, με τα μάτια πλέον ελεύθερα από την μέθη, από την επήρεια του πάθους του κακού, θα δει την κατάσταση του και θα πάρει την απόφαση να διορθωθεί. Να μην ξανακάνει τέτοια πράγματα. Και κάνοντας το πρώτο βήμα της διόρθωσης, θα εξομολογηθεί την αμαρτία του ενώπιον του Θεού και του πνευματικού, όπως ορίζει η τάξη της Εκκλησίας μας.

Εάν ένας άνθρωπος κάνει λάθη και δεν τα διορθώνει, αν μένει στο λάθος του, τότε μοιάζει με τον ανόητο Τραπεζίτη. Για τον οποίο είχε δίκιο αυτός που φώναζε και έλεγε: «Εγώ είμαι βέβαια μεθυσμένος αλλά θα ξεμεθύσω, εσύ όμως που είσαι ανόητος θα μείνεις για πάντα έτσι!»! Και του αξίζει να το ακούει αυτό το κοσμητικό επίθετο, «ανόητος» και δεύτερη και τρίτη και πολλοστή φορά, όσο και αν είναι πλούσιος και θεωρεί τον εαυτό του έξυπνο, όπως τον θεωρούσε και ο πρόεδρος των τραπεζιτών των Ηνωμένων Πολιτειών. Άνθρωπος που κατά την επίγεια, την βιοτική πλευρά της ζωής του ήταν απόλυτα επιτυχημένος.

Αξία μεγάλη έχει στην ζωή μας να είμαστε ανοιχτομάτηδες. Πρώτα για βλέπουμε σωστά τον εαυτό μας, τα πράγματα γύρω μας, τους άλλους ανθρώπους, και τέλος οποιοδήποτε άλλο πρόβλημα. Αλλά, κυρίως να είμαστε ανοιχτομάτηδες για τον εαυτό μας, για την ψυχή μας και για την επικοινωνία μας με τον Θεό.

Ας συνειδητοποιήσουμε λοιπόν, από αυτό το τόσο απλό και βαθύ κείμενο του Αγίου Ευαγγελίου, την ανάγκη να διορθώνουμε κάθε ημέρα τον εαυτό μας, μετανοούντες και εξομολογούμενοι τα αμαρτήματά μας, όπως το δίδαξε στην έρημο του Ιορδάνη ο Τίμιος Πρόδρομος. Αμήν.-